

ת"פ 39146/07/12 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר סבא נגד י ע

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 39146-07-12 מדינת ישראל נ' ע

בפני
בעניין: כב' השופט אביב שרון
מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר סבא
ע"י ב"כ עו"ד אבישי רובינשטיין
נגד
י ע
ע"י ב"כ עו"ד דוד ונטורה

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1954, הורשע, לאחר שמיעת הראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיפים 380 + 382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על פי הכרעת הדין, הנאשם ור ע (להלן - המתלוננת) נשואים זה לזו והתגוררו בביתם שברעננה. ביום 29.7.11 בשעה 15:30 או בסמוך לכך, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, עת שהו בבית, במהלכו תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה בידיו והמתלוננת נפלה לרצפה. בהמשך לאמור, לא שעה הנאשם לבקשותיה של המתלוננת כי יסייע לה לקום מהרצפה וכי יזעיק עזרה, זאת למשך מספר דקות, ולאחר מכן הגיש לה כוס מים ואף הושיב אותה על הספה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלוננת שבר בירך ימין שהצריך ניתוח וקיבוע והיא נזקקה לשיקום בן מספר שבועות בבית החולים לוינשטיין.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה עמד בטיעונו לעונש על הערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, ובהם הפסול בשימוש באלימות בכלל, והפסול בשימוש באלימות בתוך דלת אמותיו של התא המשפחתי בפרט - דבר המהווה פגיעה "חמורה שבעתיים" בביטחונם של הפרטים בתא המשפחתי, כאשר פגיעה זו מופנית כלפי קורבנות המתקשים להשמיע את קולם. כמו כן, התייחס ב"כ המאשימה לאכזריותו של הנאשם לאחר מעשה התקיפה, בכך שמשך דקות ארוכות, בהם המתלוננת שרועה על הרצפה, לא שעה הנאשם לתחינותיה לעזרה ולנזק הפיזי שנגרם לה ממעשיו, אשר הצריך ניתוח לשיקום. לטענת ב"כ המאשימה מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירה בה הורשע הנאשם, נע בין 6 ל-14 חודשי מאסר בפועל. יחד עם זאת, לאור גילו המבוגר של הנאשם והעדר הרשעות קודמות, עתר להשית על הנאשם ענישה שתימצא ב"שליש התחתון של המתחם שהוצע" לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

4. ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש הרחוב באשר למערכת היחסים העכורה שקיימת, אף כיום, בין הנאשם לבין המתלוננת, אשר עדיין מתגוררים תחת קורת גג אחת. לטענתו, כתב האישום נולד מתוך מאבקם של השניים על הבית וכל ענישה מעבר לקיומו של הליך פלילי זה אך תלבה ותחריף את מערכת היחסים בין השניים. ב"כ הנאשם אף הוסיף כי הנזק שנגרם למתלוננת בעקבות תקיפתה על ידי הנאשם לא היה צפוי ונגרם כתוצאה מ"גולגולת דקה" של המתלוננת - אשה בגיל המעבר - שעצמות גופה חלשות. לאור האמור, ובהתחשב בעובדה כי הנאשם אדם מבוגר, נעדר עבר פלילי, עתר ב"כ הנאשם להשית עליו ענישה ברף הנמוך ביותר, וככזו שתהא צופה פני עתיד.

5. הנאשם בדברו האחרון שב על דברי הסנגור, והפנה למניעי המתלוננת בהגשת התלונה נגדו. כמו כן, ציין כי הוא מרבה לתרום לקהילה.

קביעת מתחם העונש ההולם

6. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה על ידי הנאשם הוא שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של הפרטים בחברה והיכולת לקיים שיגרת חיים תקינה. ערך זה עולה ביתר שאת, כאשר מדובר בתקיפת בן זוג. לא אחת דנה הפסיקה באשר למעמדם המיוחד של בני זוג כקורבנות תקיפה, כאשר בדרך כלל מבוצעות העבירות כלפי אלה בחדרי חדרים.

בע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.11), הדגיש בית המשפט העליון את חומרת עבירות האלימות במשפחה. "עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שרוי התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו". על כן, כך נקבע, על בית המשפט "להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאישה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה" (ע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל (19.5.2005)).

חומרתן של עבירות אלה נובעת אף מההתייחסות של המחוקק אשר הכפיל את העונש בגין עבירת התקיפה עת מופנית היא כלפי בן זוג.

7. בהתנהגותו של הנאשם חברו להן מספר נסיבות לחומרא אותן יש להביא במסגרת השיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם, ובהן - פערי הכוחות הקיימים בין הנאשם למתלוננת (על פי התרשמותי מהם בעת שמיעת הראיות); הנזק הפיזי שנגרם למתלוננת מביצוע העבירה, שבר בעצם הירך, שהצריך ניתוח ושיקום ממושך; עלבונה של המתלוננת שנגרם מהימנעותו של הנאשם מלסייע לה לאחר הנפילה, משך מספר דקות, עת היא שרועה על הרצפה וזועקת מכאבים, עובדה המלמדת על הזלזול הבוטה במתלוננת מצדו של הנאשם.

מאחר ונקבע על ידי בהכרעת הדין כי הנאשם דחף את המתלוננת באופן מכוון ובחוזקה, יינתן משקל מוגבל לטיעונו של הסנגור, לפיו לא מתקיים יחס פרופורציונאלי בין מעשה התקיפה לבין הנזק שנגרם למתלוננת בעטייה. ואולם, לא ניתן להתעלם מכך שדרך השתלשלות הנזק, ותוצאתו הסופית החמורה, לא היו כה צפויים.

8. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בעבירות בהם הורשעו נאשמים בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, הוטלו עונשי מאסר לריצוי בפועל, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 2602/14 **גובנה נ' מדינת ישראל** (4.5.14), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור שהגיש מבקש נעדר עבר פלילי אשר הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שחבט בראשה של בת זוגו באמצעות בקבוק בירה וגרם לה חתך בקרקפת באורך של 5 ס"מ אשר הצריך תפירה, סחרחורות והקאות. בית המשפט העליון אישר מתחם ענישה של 6 עד 18 חודשי מאסר, כאשר על המבקש נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (19.11.12), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור שהגיש מבקש, אשר הורשע על פי הודאתו, בתקיפת בת זוגו בכך שהפליא בה אגרופיו וגרם לה לשבר בצלע ואף גרם נזק לרכוש במזיד בבית. בשל כך נגזרו על המבקש 8 חודשי מאסר בפועל. בדחותו את בקשת רשות הערעור, עמד בית המשפט העליון על חומרת מעשיו של המבקש ובהם, הרשעתו בעבר בתקיפת בת זוג אחרת, ההיזק לרכוש ביתם, נזקיה הפיזיים והנפשיים של המתלוננת ש"חוששת מהמבקש ובראותה אותו היא מסתרת מפניו ומתבוננת בחרדה לצדדים".

ג. ברע"פ 182/13 **משה נ' מדינת ישראל** (21.1.13), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש מבקש נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן אשר כלל שני אישומים ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל. על פי המיוחס למבקש באישום הראשון, השליך המבקש על אשתו "מזונות שונים", הכה אותה באגרופיו וקילל אותה. מספר שעות מאוחר יותר, השליך המבקש על אשתו חלקי ארון, סטר לה, היכה אותה באגרופיו, הסיר את מכנסיה ובעט בה. כנזכר באישום השני, דחף המבקש את אשתו אל מחוץ לביתם, נעל את הדלת והותירה בחוץ. שירות המבחן בעניינו ציין כי המבקש "מתקשה לווסת את דחפיו... מגיב לאירועים בחייו באופן שאינו פרופורציונאלי... התנהגותו אינה צפויה, בלתי מבוקרת ולעיתים אף בלתי נשלטת".

ד. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 36839-12-12 **בורוקאר נ' מדינת ישראל** (23.1.13), נדחה ערעור הנאשם אשר הורשע על פי הודאתו, בכך שסטר לבת זוגו ואיים עליה. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש שהוטל על הנאשם בערכאה הדיונית נוטה לחומרה, אולם ראה לדחות את ערעורו, נוכח "הרשעותיו הקודמות הרבות", כאשר מטיעוני ב"כ המאשימה עלה כי הן כוללות ביצוע עבירות אלימות כנגד בנות זוגו.

9. לאחר בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה הוא **בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננת.

10. במקרה שלפני לא נמצאה עילה לסטות ממתחם העונש ההולם, ועונשו של הנאשם ייקבע בתוך המתחם.

קביעת העונש בגדרי המתחם

11. בקביעת העונש ההולם את מעשי העבירה בה הורשע הנאשם ובגדרי המתחם שנקבע לעיל, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, וביניהן:

א. הנאשם יליד 1954, דהיינו כבן 60 שנים ועובד לפרנסתו כנגר.

ב. הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולו זו הסתבכותו האחת ויחידה עם החוק.

הנאשם מרבה לתרום לקהילה ולתושבי העיר רעננה, ואף מסייע בחלוקת מזון לנזקקים.

ג. לא נטען כי עובר לביצוע העבירה על ידי הנאשם נהג באלימות כלפי המתלוננת, כאשר אלה נשואים מזה 33 שנים. יתירה מזו, אף ממועד ביצוע העבירה ועד היום, לא נטען כלפי הנאשם כי שב וביצע מעשה אלימות או איום כלפי המתלוננת. דהיינו, מדובר בארוע חד פעמי שבוצע על ידי הנאשם.

ד. חרף מערכת היחסים העכורה השוררת בין הנאשם למתלוננת, עדיין גרים הם בבית המשותף, ומצויים בהליכי גירושין העומדים בפני חתימה וסיום.

ה. חלוף הזמן - לא ניתן להתעלם מן העובדה כי העבירה בוצעה ביום 29.7.11, דהיינו לפני כשלוש שנים וחצי, ויש בחלוף הזמן כדי להשפיע על שיקולי הענישה.

ו. משמיעת הראיות עלה כי הנאשם השקיע בבנו ונקט אמצעים להביא לשיקומו, כגון מימון עורכי דין בהליך הפלילי שננקט כנגד הבן, תשלום חובותיו הכספיים וכן מימון מסגרת טיפולית עבורו. לטענת הנאשם הרקע לויכוח עם המתלוננת עובר לארוע נשוא כתב האישום הוא בקשתה של המתלוננת לקבל כסף עבור הבן, כאשר מנסיון העבר, השימוש שנעשה בכסף הוא רכישת סמים על ידו. ואולם, ברי כי אין בעובדה זו משום צידוק לנקיטת אלימות כלשהי מצד הנאשם כלפי המתלוננת.

12. מכל האמור לעיל, וחרף התוצאה החמורה שנגרמה ממעשי הנאשם, ממנה אינני מתעלם, אני קובע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם שנקבע על ידי לעיל.

13. בתום שמיעת הטענות לעונש, ו"מבלי לקבוע מסמרות מה העונש הראוי לו לנאשם" (עמ' 49, ש' 18), נשלח הנאשם לממונה על עבודות שרות על מנת לבדוק כשירותו לרצות מאסר בעבודות שרות. ביום 12.1.15 התקבלה חוות דעת הממונה, ממנה עולה כי הנאשם אינו כשיר לבצע עבודות שרות, מטעמים רפואיים, וביניהם: בעיות אורטופדיות, ניתוח שעבר בכף יד שמאל וניתוח עתידי אותו אמור לעבור בכף יד ימין, בעיות סוכרת ושומנים בדם, ירידה משמעותית בשמיעה, כאבים עזים בכל חלקי הגוף והזקקות למשככי כאבים באופן קבוע.

נוכח חוות דעת הממונה על עבודות שירות, השלימו הצדדים טיעוניהם לעונש, כאשר התביעה שבה על עמדתה לפיה יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ואילו הסנגור ביקש להסתפק בהטלת מאסר על תנאי, תוך שהוא מעדכן כי דירת הנאשם והמתלוננת נמכרה ותמורתה חולקה בין שניהם, וכי בדיון האחרון בבית הדין הרבני תקפה המתלוננת את הנאשם, אם כי ציין שהוא נמנע מלהגיש על כך תלונה במשטרה.

14. חוות דעת הממונה על עבודות השרות הוזמנה על ידי, כאמור, מבלי לקבוע מסמרות מה העונש הראוי לנאשם, ועל מנת שמכלול הנתונים יעמדו בפני בעת גזירת הדין (ראה לענין זה רע"פ 3026/14 רימן נ' מדינת ישראל, בפיסקה 13; ע"פ 4894/13 סלע נ' מדינת ישראל, בפיסקה 18).

לאחר שהנאשם ממילא נמצא בלתי כשיר לרצות מאסר בעבודות שרות, והיות וקבעתי כי עונשו של הנאשם ייקבע בתחתית המתחם, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל.
 - ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.
 - ג. קנס בסך 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 14.6.15.
 - ד. פיצוי למתלוננת בסך 7,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ולא יאוחר מיום 14.6.15.
- ב"כ המאשימה יעביר פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט.

15. **הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 1.3.15 בשעה 10:00 בבית סוהר הדרים, או במתקן כליאה אחר עליו יורה שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.**
- על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336; 08-9787377.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג טבת תשע"ה, 14 ינואר 2015 בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשם ובא כוחו.

"ג טבת תשע"ה, 14 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.